

Πλήθος κόσμου στην Ιερά Μονή Κύκκου για τον εορτασμό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας](#)

Με την αρμόζουσα εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια, λαμπριάτικα, ευφρόσυνα και πανηγυρικά, εορτάστηκε, στο παλαίφατο, πανορθόδοξο και περιάκουστο προσκύνημα της Ελεούσας Παναγίας του Κύκκου, το «Πάσχα του καλοκαιριού», η εορτή της ενδόξου και πανίερης Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, πλήθος πιστών και ευλαβών προσκυνητών συνέρρευσε, κατακλύζοντας κυριολεκτικά, το ιερό Παλλάδιο της Κύπρου, την Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή της Ελεούσας του Κύκκου, για να συνεορτάσει την κορυφαία τούτη Θεομητορική εορτή. Με την αθρόα προσφυγή του στην ιστορική και σεβασμία Μονή, τόσο κατά την παραμονή όσο και την κυριώνυμο

ημέρα της εορτής, ο πιστός λαός μας, θέλησε να εκφράσει την πολλή και μεγάλη ευγνωμοσύνη και τον σεβασμό του προς το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Θεού και των ανθρώπων και παράλληλα να ασπασθεί ευλαβικά τη θαυματουργή Εικόνα της, να ανάψει ένα κερί στη Χάρη της και να αποθέσει ικετευτικά τα συναισθήματα, τους πόνους, τις θλίψεις και τους προβληματισμούς του.

Το απόγευμα της Πέμπτης, 14 Αυγούστου 2025, παραμονή της Εορτής, εψάλλη ο πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Κύκκου, κ. Νικηφόρου, συγχοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα και τη συμμετοχή πλειάδας κληρικών και Πατέρων της Μονής.

Το επόμενο πρωί, κυριώνυμο ημέρα της Θεομητορικής Εορτής ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος χοροστάτησε στον Όρθρο και προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, συμπαραστατούμενος από τους Πανιερώτατους Μητροπολίτες Κυρηνείας κ. Χρυσόστομο και Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα.

Τα βαθύτερα νοήματα της κορυφαίας τούτης εορτής της Θεομήτορος εξήρε στο κήρυγμά του, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, ο οποίος υπογράμμισε ότι: «Η Κοίμηση της Παναγίας, που γιορτάζουμε σήμερα,

είναι πανηγύρι χαρμόσυνο, εορτή αθανασίας, γιατί, αν δεν ευδοκούσε ο Κύριος να πάρει σάρκα από τούτο το ιερό σκήνωμα, που κηδεύουμε σήμερα, τότε θλίψη θα είχαμε όλοι οι άνθρωποι, καταδικασμένοι χωρίς ελπίδα στη φθορά και στον θάνατο».

Σημείωσε, επίσης, ότι «η Παναγία έγινε η κλίμακα από την οποία κατέβηκε σ' εμάς τους χοϊκούς ανθρώπους ο επουράνιος Θεός, αλλά και γέφυρα που μας ανεβάζει από τη γη στον ουρανό. Μέσα από την ύπαρξή της ήρθε η συμφιλίωση Θεού και ανθρώπων. Με την Παναγία λύθηκε η ενοχή της Εύας και ανοίχθηκαν ξανά οι πόρτες του Παραδείσου. Αυτή είναι το κλειδί που ανοίγει για μας την αιώνια του Χριστού Βασιλεία».

Προέτρεψε, ακολούθως, τον πιστό λαό μας «σήμερα, που με συγκίνηση τιμούμε πανηγυρικά την ένδοξη Κοίμησή της, να την παρακαλέσουμε πρέπει όλοι να μεσιτεύσει προς τον Υιό της, ώστε να μας ενισχύει στην πορεία της ζωής μας προς τα ενάρετα και τα υψηλά, να μας ενδυναμώνει στην πορεία μας προς την αιώνια του Χριστού Βασιλεία, αλλά και να μας ενισχύει στον αγώνα μας για φυσική και εθνική επιβίωση, να μας σώζει από εθνικές συμφορές και περιστάσεις».

Ο Κύκκου Νικηφόρος μέσα από το μεστό θεολογικών νοημάτων και πνευματικών νουθεσιών κήρυγμά του κατέθεσε, επίσης, για ακόμα μια φορά, τον πόνο και την

έντονη αγωνία του για τον δοκιμαζόμενο τόπο μας. «Σήμερα που το βαρύ νέφος της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής εξακολουθεί για 51 τώρα χρόνια να σκεπάζει τον γλυκύ ουρανό της πατρίδας μας, στην Παναγία μας να προστρέξουμε πρέπει και σ' αυτήν να αποθέσουμε εν μετανοία και εξομολογήσει την πάσαν ελπίδα μας. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ποτέ ότι η Παναγία είναι η Υπέρμαχος στρατηγός του Έθνους μας. Πάντοτε το Έθνος μας εύρισκε παρηγοριά και στήριγμα και προστασία στη Μητέρα του Χριστού, την Παναγία μας. Το δε "Τη Υπερμάχω Στρατηγώ τα νικητήρια" ήταν ο εθνικός ύμνος του δούλου Γένους».

Στη συνέχεια, λαμβάνοντας αφορμή από τις καταστροφικές πυρκαγιές, τις οποίες βιώσαμε πρόσφατα στη μικρή μας πατρίδα, τις εθνικές συμφορές, αλλά και τις πανδημίες, τις φυσικές καταστροφές, τις ολέθριες πλημμύρες και τις άλλες θεομηνίες, που παρατηρούνται σε όλο τον κόσμο, υπέδειξε ότι όλα αυτά είναι οι φυσικές συνέπειες και το αποτέλεσμα της απουσίας του Χριστού από τη ζωή μας.

«Σήμερα, δυστυχώς, οφείλουμε να ομολογήσουμε, ότι οι χριστιανοί αφήνουμε να αμβλυνθεί μέσα στις ψυχές μας η αίσθηση της διαρκούς και πανταχού παρουσίας του Θεού. Οι βιοτικές μέριμνες και το υλιστικό φρόνημα της εποχής μας έχουν εκτοπίσει τον Θεό από τη ζωή μας. Η ζωή μας έπαυσε να είναι χριστοκεντρική, γιατί τον εκθρονίσαμε από τις καρδιές μας, και στη θέση του ενθρονίσαμε τον εγωιστή, αμαρτωλό άνθρωπο, γι' αυτό και ζούμε ως «επικούρειοι και θνητόψυχοι

και άθεοι εν τω κόσμω» Σήμερα, η ανθρωπότητα επιδόθηκε στη λαγνεία, την ικανοποίηση των αμαρτωλών ορέξεων και επιθυμιών της. Πίστη, αγάπη, ταπείνωση ανοχή, συγγνώμη μακροθυμία, ειρήνη, ελπίδα, δικαιοσύνη εξέλιπαν. Η εικόνα του Θεού εξαφανίσθηκε. Η ύλη κυριάρχησε και, κατά τον ψαλμωδό, ο κόσμος «προσώζεσε και εσάπισε» (Ψαλμ. 37,6) έγινε, δηλαδή, μία πληγή, η οποία γέμισε από πύο, από ακαθαρσία, και ο ιατρός πρέπει να ανοίξει το απόστημα, να καυτηριάσει και να καθαρίσει τον άνθρωπο. Και ο ιατρός, που κάνει την εγχείρηση και ανοίγει το απόστημα, είναι ο πάνσοφος και δίκαιος Θεός, και την κάνει με τις παιδαγωγικές δοκιμασίες, που παραχωρεί. Οι θλίψεις και τα ποικίλα άλλα δεινά, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα μυστηριώδες θεϊκό κάλεσμα μετάνοιας και επιστροφής κοντά του», τόνισε.

Ο επίλογος του κηρύγματος του Πανιερωτάτου συνοδευόταν από ένα σάλπισμα μετάνοιας και μια προτροπή προς τους ευλαβείς προσκυνητές «για ένα φωτισμένο και ουσιαστικό γυρισμό κοντά στον Θεό. Δεύτε, λοιπόν, ο λαός του Θεού, ας ακούσουμε τη φωνή της Εκκλησίας μας και ας αρχίσουμε από σήμερα έναν αγώνα επιστροφής κοντά στον Θεό. Η προσωπικότητα της Παναγίας, με την ουράνια ακτινοβολία της και το υπέροχο πνευματικό της μοσχοβόλημα, και την αποτελεσματική μητρική μεσιτεία της είναι η πιο δυνατή και αποτελεσματική βοήθεια επιστροφής σε Εκείνον που είναι «η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή» (Ιω. ιδ' 6), τον Υιό της και Θεό μας, Σωτήρα και Λυτρωτή Χριστό».

Κλείνοντας, προέτρεψε τον λαό του Θεού, κατά την εύσημο αυτή Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, να «αποθέσουμε στα πόδια της τα πιο δροσερά και ευώδη άνθη της ευλάβειάς μας. Ας προσκυνήσουμε την ιερή Μετάστασή της. Ας της εμπιστευθούμε ολόψυχα το παρόν και το μέλλον μας. Και ας της ψάλλουμε μέσα από την καρδιά μας, μαζί με τον υμνωδό της Εκκλησίας μας: “Άξιόν έστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την Αειμακάριστον και Παναμώμητον και Μητέρα του Θεού ημών”».

Αμέσως μετά το τέλος της Πανηγυρικής θείας Λειτουργίας οι Αρχιερείς, οι Πατέρες της Μονής και ο παριστάμενος λαός ανήλθαν εν πομπή στο Μέγα Συνοδικό της Μονής, όπου ο βυζαντινός χορός της Μονής έψαλλε τον πολυχρονισμό του Μητροπολίτου Κύκκου και αντηλλάγησαν οι εόρτιες ευχές επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Λουκάς Α. Παναγιώτου

